

Univerzita Palackého
v Olomouci

VNITŘNÍ PŘEDPIS UP

A-10/2011-ÚZ05

**Studijní a zkušební řád
Univerzity Palackého v Olomouci
(V. úplné znění)**

Obsah:	Tento vnitřní předpis stanoví pravidla studia ve studijních programech akreditovaných na Univerzitě Palackého v Olomouci, jakož i způsob rozhodování o právech a povinnostech studentů
Garant:	prorektor pro studium
Platnost:	2. července 2019
Účinnost:	1. září 2019

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy registrovalo podle § 36 odst. 2 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), dne 1. července 2011 pod čj. 14 979/2011-30 Studijní a zkušební řád Univerzity Palackého v Olomouci.

Změny Studijního a zkušebního řádu Univerzity Palackého v Olomouci byly registrovány Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy podle § 36 odst. 2 a 5 zákona o vysokých školách dne 9. července 2013 pod čj. MSMT-29254/2013-30, dne 20. prosince 2016 pod čj. MSMT-37837/2016, dne 21. listopadu 2017 pod čj. MSMT-31681/2017, dne 18. prosince 2018 pod čj. MSMT-41670/2018 a dne 2. července 2019 pod čj. MSMT-22455/2019-2.

V.

ÚPLNÉ ZNĚNÍ

STUDIJNÍHO A ZKUŠEBNÍHO ŘÁDU

UNIVERZITY PALACKÉHO V OLOMOUCI

ze dne 2. července 2019

Část I

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět úpravy

1. Tento Studijní a zkušební řád Univerzity Palackého v Olomouci (dále jen „řád“) stanoví pravidla studia ve studijních programech akreditovaných na Univerzitě Palackého v Olomouci (dále jen „UP“), jakož i způsob rozhodování o právech a povinnostech studentů UP.
2. Řád vychází zejména ze zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon“) a Statutu UP.
3. Řád je závazný pro UP, její součásti, studenty, všechny akademické pracovníky a pracovníky zajišťující administrativní záležitosti spojené se studiem, jakož i pro jiné osoby, o nichž to ustanovení tohoto řádu stanoví.
4. Ve věcech, ve kterých tento řád připouští, aby určité otázky byly upraveny vnitřní normou UP, jsou i tyto vnitřní normy UP závazné pro osoby uvedené v odstavci 3. Takovými vnitřními normami UP nelze upravovat práva a povinnosti osob uvedených v odstavci 3 nad rámec zmocnění tímto řádem.
5. Ve věcech, ve kterých to tento řád připouští, mohou být určité otázky upraveny vnitřním předpisem fakulty UP.
6. Ve věcech, ve kterých tento řád připouští, aby určité otázky byly upraveny vnitřní normou fakulty, jsou i tyto vnitřní normy fakulty závazné pro příslušnou fakultu, studenty zapsané ke studiu ve studijním pro-

gramu, jež realizuje tato fakulta, a pro akademické pracovníky a pracovníky zajišťující administrativní záležitosti spojené se studiem, kteří jsou na této fakultě činní. Ve vztahu k plnění podmínek předmětu (článek 7 odst. 2) jsou pro studenta závazné i vnitřní normy té fakulty, která realizuje studijní program, jehož součástí je tento volitelný předmět. Takovými vnitřními normami fakulty UP nelze upravovat práva a povinnosti osob uvedených v odstavci 3 nad rámec zmocnění tímto řádem.

Článek 2

Vymezení základních pojmů

1. Studentem UP se rozumí osoba zapsaná ke studiu v některém studijním programu realizovaném na UP, včetně osoby studující na UP v rámci výměnného programu nebo jiné formy mezinárodní spolupráce. Studentem není účastník programu celoživotního vzdělávání realizovaného podle § 60 zákona.
2. Elektronickým systémem evidence studia se rozumí systém, který zajišťuje základní databázovou podporu při realizaci studia na UP, včetně všech jeho dílčích aplikací a uživatelských funkcí. Podrobnosti týkající se elektronického systému evidence studia stanoví vnitřní norma UP.
3. Studijním programem se rozumí ta podoba studijního programu, která vyplývá z institucionální akreditace nebo z akreditace studijního programu udělené podle § 78 a násl. zákona Národním akreditačním úřadem pro vysoké školství nebo z rozhodnutí rady pro vnitřní

hodnocení. Studijním programem se rovněž rozumí podoba studijního programu, která vyplývá z akreditace studijního programu udělené Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“). Po dobu platnosti akreditace studijního programu udělené ministerstvem zůstává zachováno i dosavadní členění těchto studijních programů na studijní obory.

Článek 3 Organizace studia

1. Za organizaci, administrativu a kontrolu studia ve studijních programech odpovídá na fakultě děkan a na UP rektor. Děkan nebo rektor může tuto odpovědnost nebo její část ve své působnosti přenést na určené proděkany nebo prorektory, popř. jiné akademické pracovníky.
2. Na organizaci studia na UP se podílí Pedagogická komise UP, která je poradním orgánem rektora a kterou vede příslušný prorektor. Členy Pedagogické komise UP jmenuje rektor na základě návrhů děkanů fakult.

Článek 4 Studijní agenda

1. Agenda související se studiem studentů (dále jen „studijní agenda“) je zajišťována studijními odděleními příslušných fakult UP.
2. Studijní agenda je na UP zpracovávána jednotně prostřednictvím elektronického systému evidence studia.
3. Za věcnou správnost, úplnost a aktuálnost údajů určených pro zpracování v elektronickém systému evidence studia zodpovídají na jednotlivých fakultách pracovníci, které k tomu určí děkan.
4. Za provoz elektronického systému evidence studia odpovídají k tomu určení zaměstnanci Centra výpočetní techniky UP.
5. Vnitřní norma UP může stanovit další podrobnosti týkající se zajišťování studijní agendy.

Článek 5 Povinnosti studenta související s organizací studia

1. Student je povinen při zajišťování studijní agendy poskytovat potřebnou součinnost, zejména:
 - a) dostavovat se na výzvu na studijní oddělení fakulty,
 - b) bez zbytečného prodlení oznamovat studijnímu oddělení či jinému pověřenému pracovníkovi: adresu svojí datové schránky, změny týkající se místa svého pobytu, adresu a změny adresy pro doručování a rovněž změny dalších údajů potřebných pro vedení evidence jeho studia, včetně plánovaného studijního pobytu nebo zahraniční mobility v délce alespoň jednoho měsíce,

- c) spolupracovat se studijním oddělením při kontrole studia podle článku 9,
 - d) neprodleně hlásit studijnímu oddělení fakulty ztrátu zdravotní způsobilosti ke studiu, pokud byla tato způsobilost podmínkou pro přijetí ke studiu.
2. Student je povinen pro komunikaci související se zajišťováním studijní agendy používat emailovou adresu UP určenou pro úřední komunikaci, která je mu vygenerována po jeho zápisu do studia. Studijní oddělení zasílá studentovi výzvy a další potřebná sdělení zpravidla na tuto emailovou adresu.
 3. Student je povinen prokázat se na výzvu akademických pracovníků, pracovníků studijního oddělení či jiných osob určených děkanem fakulty průkazem studenta. Vnitřní norma fakulty může stanovit další podrobnosti související se způsobem prokazování se průkazem studenta.

Článek 6 Studijní programy a formy studia

1. Studijní program vymezuje obsah vzdělávání a podmínky pro jeho absolvování. Základní struktura studijních programů se řídí ustanoveními § 44 a násl. zákona. Studijní program může být uskutečňován se specializacemi nebo bez specializací.
2. Studijní program může stanovit členění studia na jednotlivé etapy či bloky, přičemž zapsání do etapy či bloku studia může být podmíněno absolvováním předchozí etapy či předchozího bloku studia.
3. Studium ve studijním programu se uskutečňuje formou prezenční, distanční nebo kombinací prezenční a distanční formy.
4. Seznam programů akreditovaných na UP, včetně kódů, typu, formy a standardní doby studia, je zveřejněn na úřední desce UP. Seznam programů uskutečňovaných na jednotlivých fakultách je, s týmiž náležitostmi a v odpovídajícím rozsahu, zveřejněn na úředních deskách fakult.
5. V elektronickém systému evidence studia musí být pro potřebu tvorby osobního studijního plánu uvedeny podmínky pro absolvování studia, popř. jeho bloků či etap (odstavec 2), z hlediska skladby předmětů a počtu kreditů a předměty státní zkoušky.

Článek 7 Studijní předměty

1. Charakteristika studijních předmětů (dále jen „předmět“) studijního programu je pro potřebu tvorby osobního studijního plánu (článek 16 odst. 2) doplněna o:
 - a) základní specifikaci předmětů, tj.:
 - 1) název,
 - 2) zkratku předmětu,
 - 3) rozsah výuky,
 - 4) semestr,

- 5) způsob ukončení,
 - 6) status předmětu,
 - 7) kreditové ohodnocení,
 - 8) garantující pracoviště předmětu,
 - b) podmínky pro zápis předmětů, včetně případné podmínky o nutnosti absolvování či zapsání jiného předmětu podle odstavce 4,
 - c) informace o nedovolené volitelnosti předmětů a kontraindikace,
 - d) informace o doporučeném ročníku a doporučené návaznosti pro zařazení předmětu do studijního plánu,
 - e) požadavky na studenta, zejména podmínky pro absolvování předmětu.
2. Předměty realizované v jednotlivých studijních programech mohou mít status předmětů:
 - a) povinných (předměty kategorie A), jejichž absolvování je nutnou podmínkou pro absolvování daného studijního programu, popř. etapy studia (článek 6 odst. 2),
 - b) povinně volitelných (předměty kategorie B), u nichž je stanoven počet kreditů, které student musí během studia, popř. jeho etapy či bloku, v rámci této kategorie předmětů získat,
 - c) volitelných (předměty kategorie C), kterými jsou ostatní předměty uvedené ve studijních programech fakulty nebo předměty uvedené ve studijních programech ostatních fakult či v celouniverzitní nabídce studijních programů a volitelných předmětů.
 3. Studijní program může stanovit, že student je povinen v rámci svého studia z určité vymezené skupiny povinně volitelných předmětů absolvovat jeden či více povinně volitelných předmětů. Nesplnění takové podmínky má stejné důsledky jako neabsolvování povinného předmětu.
 4. Studijní program může stanovit, že zapsání určitého předmětu je podmíněno, nebo vyloučeno zapsáním či absolvováním jiného předmětu, anebo že absolvování předmětu je podmíněno absolvováním jiného předmětu.
 5. Předmět profilujícího základu studijního programu je ten předmět kategorie A a ten předmět kategorie B, jehož absolvováním student získává znalosti nebo dovednosti, které jsou podstatné pro dosažení odborných znalostí nebo dovedností uvedených v profilu absolventa a které odpovídají, souvisejí nebo podmiňují znalosti nebo dovednosti ze základních tematických okruhů ověřované státní zkouškou.

Článek 8 Akademický rok

1. Akademický rok trvá 12 kalendářních měsíců a dělí se na zimní a letní semestr s tím, že za součást letního semestru se považuje i období hlavních prázdnin. Časové rozvržení akademického roku je určeno harmonogra-

mem akademického roku UP. Začátek akademického roku stanoví rektor.

2. Začátek a konec výuky v zimním i letním semestru, zkouškové období, případně další členění akademického roku, stanoví rektor UP, popř. s jeho souhlasem pro určitou fakultu její děkan.
3. Rektor UP stanoví rovněž mezní termín pro splnění studijních povinností za akademický rok, přičemž tento termín musí být stanoven na některý den následujícího akademického roku, zpravidla na den v měsíci září.

Článek 9 Kontrola studia

1. Studijní oddělení fakulty provádí v termínech stanovených děkanem kontrolu plnění studijních povinností jednotlivých studentů za uplynulý akademický rok.
2. Děkan stanoví termín hlavní kontroly studijních povinností tak, aby následoval po mezním termínu pro splnění studijních povinností za daný akademický rok (článek 8 odst. 3) a období stanoveném pro zápis předmětů zimního semestru.
3. Vnitřní norma fakulty může stanovit bližší podrobnosti kontroly studia na fakultě.

Část II Studium ve studijních programech

Kreditový systém Článek 10

1. Kreditový systém na UP je kompatibilní s European Credit Transfer System (dále jen „ECTS“) a vytváří podmínky pro transparentnost a vnější standardizaci obsahu, organizace a výsledků studia, a to jak na UP, tak i při meziuniverzitní mobilitě studentů.
2. Institucionálním koordinátorem ECTS na UP je příslušný prorektor. Koordinátora ECTS na úrovni fakult vykonává příslušný proděkan, koordinátora ECTS na úrovni katedry, ústavu či kliniky (dále jen „katedra“) zaměstnanec pověřený děkanem fakulty na návrh vedoucího katedry.
3. Fakulty a katedry zveřejňují informační materiály s přehledy studijních plánů a popisem vyučovaných předmětů po jednotlivých semestrech, s jejich kreditovým ohodnocením a anotacemi, a to v tištěné nebo elektronické podobě na internetových stránkách příslušné fakulty.
4. Mezinárodní mobilitu studentů a administrativní záležitosti s ní spojené zabezpečují příslušná oddělení fakult podle zásad ECTS vydávaných Evropskou komisí.
5. Studium ve všech studijních programech realizovaných na UP je organizováno v kreditovém systému, pokud

pro doktorské studium vnitřní předpis fakulty nestanoví jinak.

6. Podstata kreditového systému spočívá v ohodnocení předmětu kredity, které vyjadřují míru zátěže studenta v rámci studia určitého předmětu. Při stanovení počtů kreditů předmětu se vychází z kvantitativní míry zátěže studenta, přičemž 25–30 hodin práce studenta odpovídá hodnotě 1 kreditu, a kvalitativních studijních výstupů, které jsou vymezeny rozsahem a náročností získaných znalostí a dovedností.
7. Tentýž předmět má stejné kreditové ohodnocení pro všechny studenty.
8. Student získává kredity absolvováním předmětu, tj. ukončením předmětu stanoveným způsobem.
9. Složení státní závěrečné zkoušky ani obhajoba diplomové, bakalářské a disertační práce se kredity neoceňují.
10. Za daný předmět lze v průběhu studia jednoho studijního programu nebo v průběhu studia navazujících studijních programů získat kredity pouze jednou. Vnitřní norma fakulty může stanovit další podmínky pro přiznání kreditů za předměty uznané podle článku 27.

Článek 11

1. Student si může svůj postup studiem a tempo studia do určité míry volit individuálně, a to vytvořením osobního studijního plánu sestavovaného při zápisu předmětů z předmětů povinných, povinně volitelných a volitelných, při respektování předepsaných omezení, která jsou dána zejména případnými podmiňujícími a vylučujícími předměty.
2. Student je povinen v průběhu studia získat celkem takový počet kreditů, který odpovídá součinu standardní doby studia v akademických rocích a čísla 60. Splnění této povinnosti je nezbytnou podmínkou pro připuštění ke státní závěrečné zkoušce. Vnitřní předpis fakulty může pro doktorský studijní program stanovit minimální celkový počet kreditů, které je student povinen získat v průběhu studia, i odlišně.
3. Student je povinen získat v každém akademickém roce svého studia alespoň 40 kreditů, anebo takový počet kreditů, aby jejich součet s počtem kreditů získaných v předchozím akademickém roce dosahoval alespoň 80; to neplatí pro poslední akademický rok standardní doby studia. Vnitřní předpis fakulty může pro doktorský studijní program stanovit minimální počet kreditů, které je student povinen získat v akademickém roce, i odlišně.
4. Vnitřní předpis fakulty může stanovit, že určitý podíl z celkového počtu kreditů, jež je student povinen získat podle odstavce 2, které připadají dle studijního programu na povinně volitelné a volitelné předměty, je student povinen získat výhradně z předmětů povinně volitelných.

Článek 12 Evidence studia

1. Průběh studia každého studenta UP je evidován v elektronickém systému evidence studia.
2. Na základě žádosti studenta mu na studijním oddělení fakulty bude vydán výpis z elektronického systému evidence studia opatřený otiskem úředního razítka UP a podpisem děkanem určeného zaměstnance.
3. Další podrobnosti vedení evidence studia v elektronickém systému evidence studia, jakož i povinnosti akademických pracovníků související s touto evidencí stanoví vnitřní norma UP.

Článek 13 Zápis do studia a opětovný zápis do studia

1. Uchazeči přijatému do programu uskutečňovaného na UP vzniká sdělením rozhodnutí o přijetí ke studiu právo na zápis do studia. Uchazeč má právo být zapsán do studia ve všech programech, do nichž byl přijat. Uchazeč se stává studentem UP zapsaným na příslušné fakultě dnem zápisu do studia.
2. Osobě, již bylo studium přerušeno (článek 19), vzniká právo opětovného zápisu do tohoto studia dnem ukončení přerušování studia. Osoba se stává studentem UP zapsaným na příslušné fakultě dnem opětovného zápisu do studia.
3. Období pro zápis do studia je stanoveno harmonogramem akademického roku. Zápis do studia nebo opětovný zápis do studia je nutné provést na fakultě, která uskutečňuje daný studijní program. V případě studijního programu uskutečňovaného společně více fakultami UP se zápis koná na fakultě, o níž to stanoví příslušný studijní program.
4. Osoba, která nemůže provést zápis ve stanoveném období, může požádat o náhradní termín, a to nejpozději poslední den v období stanoveném pro zápis. Pokud o náhradní termín nepožádá, případně neprovede-li zápis v určeném náhradním termínu, její právo zápisu do studia zaniká.
5. V případě pochybností děkan rozhodne, zda osobě zaniklo právo na zápis do studia nebo na opětovný zápis do studia.
6. Po řádném zápisu do studia nebo po opětovném zápisu do studia je UP povinna vydat studentovi průkaz studenta a zapsat jej do matriky studentů.
7. Po zápisu do studia student skládá imatrikulační slib.

Článek 14 Zápis předmětů

1. V období stanoveném harmonogramem akademického roku pro zápis předmětů pro následující semestr je student povinen si zapsat výběr předmětů, které hodlá v tomto semestru ve studiu absolvovat. Zápis předmě-

tů se provádí prostřednictvím elektronického systému evidence studia.

2. Předměty, jejichž zapsání je podmíněno absolvováním nebo zapsáním jiného předmětu (článek 7 odst. 4), je možné si zapsat až po absolvování (tj. po jeho ukončení předepsaným způsobem) nebo zapsání takového předmětu.
3. Student si v rámci téhož studia jednoho studijního programu může tentýž předmět zapsat nejvýše dvakrát. Vnitřní předpis fakulty může stanovit, že předmět si lze zapsat jen jednou.
4. Pokud vnitřní předpis fakulty nestanoví něco jiného, je student, který v daném akademickém roce neabsolvuje některý ze zapsaných povinných předmětů, povinen si tento předmět zapsat v nejbližším akademickém roce, v němž je tento předmět znovu otevírán.
5. Pokud vnitřní předpis fakulty nestanoví něco jiného, student, který neabsolvoval některý ze zapsaných povinně volitelných předmětů nebo volitelných předmětů, není povinen si jej znovu zapisovat.
6. Student může z volitelných předmětů, které vyučuje jiná fakulta, než na které je student zapsán ke studiu, získat v průběhu svého studia maximálně takový počet kreditů, který odpovídá hodnotě dvojnásobku standardní doby studia studijního programu, v němž student studuje. Do tohoto limitu se nezapočítávají kredity získané za absolvování těch volitelných předmětů, které souvisejí s případným mezifakultním studiem studenta. Děkan fakult mohou vzájemnou dohodou určit, že ustanovení tohoto odstavce se nepoužije na studenty konkrétních studijních programů a na konkrétní volitelné předměty.
7. Jestliže si student zapíše, či naopak nezapíše určitý předmět v rozporu s odstavci 2 až 4, je fakulta oprávněna uvést osobní studijní plán studenta do souladu s těmito ustanoveními a daný předmět mu odepsat, či naopak zapsat.
8. Podmínky pro dodatečný zápis předmětů může blíže vymezit vnitřní norma fakulty.

Článek 15 Odepisování předmětů

1. Děkan fakulty může ze závažných důvodů studentovi na jeho žádost povolit odepsání některého předmětu, který si student zapsal.
2. Vnitřní norma fakulty může blíže vymezit podmínky pro povolení odepsání předmětů.

Článek 16 Průběh studia

1. Student má právo v rámci studia ve studijním programu, do kterého byl zapsán, a po splnění případných podmínek stanovených studijním programem účastnit se přednášek, cvičení, seminářů, kurzů, praxí, labora-

torních prací, exkurzí, konzultací a dalších forem výuky, získávat zápočty, kolokvia, plnit jiné povinnosti vyplývající z akreditace studijního programu a podrobovat se zkouškám:

- a) Přednáškou se rozumí forma výuky spočívající v souvislém výkladu vyučujícího, jehož cílem je podat systematický teoretický výklad daného tématu či problému, upozornit na problematické oblasti a vysvětlit komplikovanější části dané problematiky. Účast studenta na přednášce zpravidla není povinná.
 - b) Cvičení je forma výuky zaměřená na získání a prohloubení praktických dovedností studentů spojených s aplikací teoretických znalostí. Účast studenta na cvičení je zpravidla povinná.
 - c) Seminář je forma výuky s cílem prohloubit teoretické poznatky získané na přednášce a při samostudiu. V rámci semináře studenti samostatně řeší různé úkoly a diskutují nad probíranou problematikou. Účast studenta na semináři je zpravidla povinná.
 - d) Kurzem se rozumí forma výuky spočívající v získání praktických dovedností studentů nad rámec těch, které student získal v průběhu svého studia v ostatních formách výuky.
 - e) Praxí se rozumí forma výuky probíhající zpravidla mimo vysokou školu a bez účasti vyučujícího, spočívající v začlenění studenta do běžných pracovních úkolů v podmínkách a prostředí dané profese.
 - f) Laboratorní prací se rozumí forma výuky spočívající v praktické aplikaci získaných teoretických znalostí a praktických dovedností v praxi – především v laboratořích.
 - g) Exkurzí se rozumí forma výuky konaná mimo vysokou školu formou skupinové návštěvy zajímavého nebo významného místa či zařízení, které má vztah k obsahu studia daného studijního programu. V rámci exkurze mohou studenti pozorovat realitu, se kterou se budou setkávat ve své profesi.
 - h) Konzultace je forma výuky spočívající v individuálním rozhovoru studenta s vyučujícím, jehož cílem je zejména probrat či vyjasnit určité odborné problémy, otázky. Konzultace probíhají zpravidla v konzultačních hodinách jednotlivých vyučujících.
2. Student si vytváří svůj osobní studijní plán pro příslušný akademický rok nebo studijní blok, a to zápisem předmětů podle článku 14; tím není dotčeno ustanovení článku 14 odst. 5. Osobní studijní plán je pro studenta závazný.
 3. Na základě písemné žádosti studenta může děkan povolit absolvování jednoho nebo více semestrů či studijních bloků formou individuálního studijního plánu, jehož průběh a podmínky zároveň stanoví. Individuální studijní plán zohledňuje specifika situace daného studenta a spočívá zejména v umožnění vyšší míry absence na povinných formách výuky. Důvodem pro povolení individuálního studijního plánu může být zejména: zdravotní stav studenta; rodinná či sociální

situace studenta; zahraniční studijní pobyt studenta; účast studenta na stáži, praxi, která souvisí s jeho studiem.

4. Maximální doba studia je standardní doba studia stanovená studijním programem zvětšená o tři roky. Neukončí-li student řádně studium během maximální doby studia, je to důvod pro ukončení studia.
5. V případě studijního programu se specializacemi je nutné zvolit si konkrétní specializaci podle oprávnění k uskutečňování příslušného studijního programu. Pokud si student specializaci nezvolí coby uchazeč prostřednictvím elektronické přihlášky ke studiu v rámci přijímacího řízení, je povinen volbu specializace provést po ukončení prvního akademického roku svého studia, a to zápisem předmětů, které do dané specializace spadají. Změna specializace není možná, pokud vnitřní předpis fakulty nestanoví jinak. V případě, že vnitřní předpis fakulty změnu specializace umožní, stanoví rovněž bližší podrobnosti ohledně změny specializace.

Článek 16a

Zvláštní ustanovení o průběhu studia

1. V souvislosti s péčí o dítě má student právo na prodloužení lhůt pro plnění studijních povinností, jakož i pro splnění podmínek pro postup do dalšího semestru, ročníku nebo bloku vyplývajících zejména z tohoto řádu, o dobu, po kterou by jinak trvalo jeho čerpání mateřské dovolené (§ 195, 197 a 198 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů), a to za podmínky, že v této době studium nepřeruší.
2. Student, který předloží vysoké škole nebo fakultě potvrzení o tom, že je sportovním reprezentantem České republiky ve sportovním odvětví, vydané sportovní organizací zastupující toto sportovní odvětví v České republice, má v souvislosti s touto skutečností právo na úpravy průběhu studia, které studentovi umožní účast na reprezentaci a nezbytnou přípravu.

Článek 17

Částečné studium na jiné vysoké škole

1. Děkan může studentovi na jeho žádost povolit jako součást studia ve studijním programu, který uskutečňuje fakulta, studium na jiné vysoké škole v České republice nebo v zahraničí, která uskutečňuje stejné nebo obdobné studijní programy, a to na dobu nejvýše šesti semestrů.
2. Student může na jiné vysoké škole studovat některý předmět nebo více předmětů souběžně se studiem ve studijním programu uskutečňovaném fakultou, na níž je zapsán ke studiu.
3. Na uznávání předmětů absolvovaných podle odstavce 2 se vztahuje článek 27.

Článek 18

Změna formy studia

1. Dovoluje-li to charakter a obsah výuky některé části studijního programu, může studentovi přijatému ke studiu v prezenční formě studia děkan povolit studium v kombinaci prezenční a distanční formy studia. Kombinace prezenční a distanční formy studia je založena především na samostudiu, vypracovávání individuálních úkolů, konzultacích a skládání zkoušek.
2. Rozsah studia předmětu, studijní literaturu, případně konzultace a individuální úkoly nahrazující zejména cvičení a semináře určí studentovi v kombinaci prezenční a distanční formy studia garantující pracoviště předmětu, a to zpravidla písemně a vždy počátkem semestru.
3. Kombinace prezenční a distanční formy studia může být omezena pouze na akademický rok nebo etapu či blok studia a jeho součástí mohou být pravidelné hromadné konzultace v průběhu semestru či bloková výuka.
4. Na studenta v kombinaci prezenční a distanční formy studia se vztahuje příslušný studijní program prezenční formy studia nebo jeho určená část.
5. Student v kombinaci prezenční a distanční formy studia je povinen přihlásit se po zahájení výuky v každém semestru ve lhůtě sedmi dnů u všech vyučujících a požádat je o upřesnění studijního plánu. Vyučující upřesní své podmínky ve lhůtě sedmi dnů.

Článek 19

Přerušení studia

1. Děkan může studentovi na jeho žádost ze závažných důvodů přerušit studium, a to i opakovaně.
2. Je-li žádost o přerušení studia podána v období kratším než čtyři měsíce před mezním termínem pro splnění studijních povinností za daný akademický rok, může jí děkan vyhovět jen v případě, že student již splnil všechny své studijní povinnosti za tento akademický rok, anebo v případě existence mimořádných okolností, které objektivně zcela znemožňují plnění studijních povinností.
3. Děkan může přerušit studium z vlastního podnětu, a to i opakovaně, jestliže student z objektivních důvodů nemůže plnit své studijní povinnosti a zároveň není schopen sám požádat o přerušení studia. Doba, po kterou bylo studium přerušeno podle tohoto odstavce, se nezapočítává do celkové doby přerušení studia dle odstavce 5.
4. Děkan přeruší studium z vlastního podnětu, a to i opakovaně, jestliže student, kterému vznikla povinnost uhradit poplatek za studium, tento poplatek ve lhůtě splatnosti neuhradil. Doba, po kterou bylo studium přerušeno podle tohoto odstavce, se nezapočítává do celkové doby přerušení studia dle odstavce 5.

5. Studium se přerušuje zásadně na dobu celých semestrů zvětšenou o zbývající část semestru, v němž je studium přerušováno. Celková doba přerušování studia v magisterském studijním programu nesmí přesáhnout čtyři semestry a v bakalářském studijním programu a navazujícím magisterském studijním programu dva semestry.
6. Student, jemuž bylo přerušeno studium dle odstavce 1, je povinen ve lhůtě stanovené v rozhodnutí o přerušování studia, přičemž tato lhůta nesmí být kratší než 8 dnů ode dne doručení rozhodnutí o přerušování studia, odezdat průkaz studenta a doklady o vypořádání všech závazků vůči UP na studijním oddělení děkanátu fakulty. Pokud student tuto povinnost nesplní, může být přerušování studia zrušeno.
7. Pomine-li důvod pro přerušování studia, děkan na žádost studenta přerušování studia ukončí i před uplynutím doby, na niž bylo studium rozhodnutím podle odstavce 1 nebo podle odstavce 3 a 4 přerušeno.
8. Po ukončení přerušování studia je student povinen zapsat se do dalšího studia. Nástup do studia po ukončení přerušování studia je možný jen od počátku semestru. Nezapíše-li se student do pěti dnů po ukončení přerušování studia nebo nepožádá-li o jiný termín zápisu anebo nepožádá-li o prodloužení přerušování studia, je to důvod pro ukončení studia.
9. Po ukončení přerušování studia si student zapíše všechny dosud neukončené předměty, které si zapsal před povolením přerušování studia. Děkan může rozhodnout o nahrazení zapsaného předmětu jiným v případě změny studijního programu.
10. Po ukončení přerušování studia se studentovi nenavrací termíny pro ukončení předmětů, u kterých neuspěl před přerušováním studia, a student musí předmět ukončit v rámci svých zbývajících termínů.
11. Přerušování studia se zaznamenává studijním oddělením fakulty do elektronického systému evidence studia.
12. Doba, po kterou bylo studium přerušeno, se nezapočítává do maximální doby studia.

Článek 19a

Zvláštní ustanovení o přerušování studia

1. Student má právo na přerušování studia vždy v souvislosti s těhotenstvím, porodem či rodičovstvím, a to po celou uznanou dobu rodičovství. Právo na přerušování studia je studentovi po tuto dobu přiznáno i v souvislosti s převzetím dítěte do péče nahrazující péči rodičů na základě rozhodnutí příslušného orgánu podle občanského zákoníku nebo právních předpisů upravujících státní sociální podporu.
2. Doba přerušování studia po uznanou dobu rodičovství se nezapočítává do celkové doby přerušování studia podle článku 19 odst. 5 ani do maximální doby studia.

Článek 20

Ukončení předmětu

1. Ukončením předmětu se rozumí splnění jeho požadavků jedním z těchto způsobů:
 - a) zápočtem,
 - b) kolokviem,
 - c) zkouškou.
2. Zvláštní formou zkoušky je souborná zkouška, kterou může studijní plán daného studijního programu předpokládat jako podmínku pro ukončení dvou či více předmětů anebo jako podmínku pro ukončení předmětu jediného s nutností prokázat znalosti z předmětů jiných. Není-li dále uvedeno jinak, platí pro soubornou zkoušku stejná pravidla jako pro zkoušku (článek 23), včetně toho, že akreditace daného studijního programu může předpokládat konání souborné zkoušky formou zkoušky komisionální (článek 24).
3. O výsledku ukončení předmětu podle odstavce 1 rozhoduje zkoušející.
4. Předmět se ukončuje zpravidla ve zkouškovém období stanoveném harmonogramem daného akademického roku. Po dohodě se zkoušejícím lze předmět ukončovat i o prázdninách nebo v průběhu výuky semestru.
5. Pro studenty, kteří nesplnili všechny podmínky pro ukončení předmětu již v průběhu výuky příslušného semestru, musí být vypsány zpravidla alespoň tři termíny pro splnění zbývajících podmínek nutných pro ukončení tohoto předmětu; vypsání menšího počtu termínů může být odůvodněno zejména nízkým počtem studentů, kteří dosud nesplnili podmínky pro ukončení předmětu. Termíny musí garant předmětu nebo jím pověřená osoba vypsát v elektronickém systému evidence studia nejpozději jeden týden před ukončením výuky příslušného semestru.
6. Kapacita termínů podle odstavce 5 musí pro zkouškové období bezprostředně navazující na semestr, v němž byl předmět vyučován (dále jen „navazující zkouškové období“), dosahovat alespoň takového počtu studentů, kteří si v příslušném semestru daný předmět zapsali.
7. Pro studenty, kteří neukončili předmět nejpozději v navazujícím zkouškovém období, musí být vypsán termín, popř. termíny v opravném zkouškovém období, a to tak, aby celková kapacita tohoto termínu, popř. termínů dosahovala alespoň takového počtu studentů, kteří si daný předmět v příslušném semestru zapsali a neukončili jej do konce navazujícího zkouškového období. Opravným zkouškovým obdobím se přitom rozumí letní semestr a zkouškové období letního semestru, jestliže navazujícím zkouškovým obdobím bylo zkouškové období zimního semestru, anebo doba od 1. července do dne stanoveného harmonogramem akademického roku jako mezní termín pro splnění studijních povinností za daný akademický rok (článek 8 odst. 3), jestliže navazujícím zkouškovým obdobím bylo letní zkouškové období.

8. Předměty zapsané poprvé v průběhu posledního ročníku příslušného studijního programu má student právo ukončit také v následujícím akademickém roce, tj. v tom, který navazuje na akademický rok, v němž si student tento předmět zapsal, pokud by tím ovšem nebyla překročena maximální doba studia vyplývající z článku 16 odst. 4. Neukončení předmětu v tomto navazujícím akademickém roce je považováno za nesplnění podmínky uvedené v článku 14 odst. 3.
9. Vnitřní norma fakulty může upravit další podrobnosti týkající se vypisování termínů pro ukončení předmětu. Přitom může stanovit i vyšší minimální kapacitu termínů pro navazující i opravné zkuškové období, než která vyplývá z odstavce 6 a 7.
10. Pravidla pro vypisování termínů pro předměty, jejichž výuka probíhá pouze ve vymezené části určitého semestru (bloková výuka), stanoví vnitřní norma fakulty.

Článek 21

Zapísování na termíny pro ukončení předmětu

1. Na vypsané termíny kolokvií a zkoušek se studenti přihlašují prostřednictvím elektronického systému evidence studia. Garant předmětu může rozhodnout, že tímto způsobem se studenti musí přihlásit i na termíny zápočtu z tohoto předmětu. Přihlášení na vypsané termíny zkoušky z určitého předmětu může být podmíněno předchozím získáním zápočtu z tohoto předmětu.
 2. Student má právo se odhlásit z termínu, na který se přihlásil podle odstavce 1, avšak nejpozději tři dny před dnem konání tohoto termínu; vnitřní norma fakulty může stanovit tuto lhůtu jinak.
 3. Nedostaví-li se student k ukončení předmětu v termínu, na který se přihlásil podle odstavce 1, a neomluví-li se z důležitých důvodů zkoušejícímu do dvou dnů od uplynutí termínu, jakož i v případě, kdy závažným způsobem poruší pravidla pro ukončení předmětu, je hodnocen, jako by u ukončení předmětu neuspěl.
 4. Děkan může ve výjimečných případech hodných zvláštního zřetele omluvit neúčast studenta na termínu pro ukončení předmětu i po uplynutí lhůty dle odstavce 3.
 5. Vnitřní norma fakulty může upravit další podrobnosti týkající se přihlašování na termíny pro ukončení předmětu, odhlašování z těchto termínů a dalších souvisejících otázek.
2. V elektronickém systému evidence studia se zaznamenává udělení zápočtu, včetně data jeho udělení, jakož i termíny, na kterých zápočet udělen nebyl.
 3. Jestliže je zápočet udělován za splnění povinností, které nebylo možné vykonat v průběhu výukové části semestru, zejména je-li předmět ukončován písemným testem či ústním rozhovorem se zkoušejícím, je zkoušející pro studenty, kteří požadavky zápočtu nesplnili v řádném termínu, povinen v průběhu akademického roku, v němž si tito studenti daný předmět zapsali, vypsat dva opravné termíny. Garant předmětu může stanovit, že opravných termínů zápočtu bude vypsáno více.
 4. Kolokvium je způsob ukončení předmětu, který probíhá zpravidla formou rozhovoru zkoušejícího se skupinou studentů s cílem ověřit požadované znalosti jednotlivých studentů a rovněž jejich schopnost spolupracovat s ostatními a reagovat na dotazy zkoušejícího.
 5. V elektronickém systému evidence studia se zaznamenává udělení kolokvia, včetně data jeho udělení, jakož i termíny, na kterých kolokvium uděleno nebylo.
 6. Jestliže je kolokvium udělováno za splnění povinností, které nebylo možné vykonat v průběhu výukové části semestru, zejména je-li předmět ukončován písemným testem či ústním rozhovorem se zkoušejícím, je zkoušející pro studenty, kteří požadavky kolokvia nesplnili v řádném termínu, povinen v průběhu akademického roku, v němž si tito studenti daný předmět zapsali, vypsat dva opravné termíny.
 7. Pokud je předmět ukončován písemnou formou, má student v případě neudělení zápočtu nebo kolokvia právo do 7 dnů od oznámení výsledku zápočtu nebo kolokvia požádat vedoucího pracoviště garantujícího předmět o přezkoumání svého případu. Je-li vedoucí pracoviště garantujícího předmět zároveň zkoušejícím, přezkoumá případ daného studenta děkan fakulty. Vedoucí pracoviště garantujícího předmět, popř. děkan fakulty, rozhodne o žádosti studenta do 15 dnů a o výsledku studenta prokazatelným způsobem uvedomí.

Článek 23

Zkouška

1. Zkouška je způsob ukončení předmětu, jehož cílem je ověřit hloubku a šíři teoretických znalostí a praktických dovedností studenta a jeho schopnost tyto tvůrčím způsobem používat. Cílem zkoušky je rovněž posoudit celkovou orientaci studenta v dané problematice. Zkouška může být konána ústní či písemnou formou, hodnocením praktického nebo tvůrčího výkonu, popř. kombinací těchto způsobů.
2. Pokud student u zkoušky nevyhověl (byl hodnocen v souladu s odstavcem 3 stupněm „F“), má právo na konání první opravné zkoušky. Pokud student nevyhověl ani při první opravné zkoušce, má právo konat druhou opravnou zkoušku, která se vždy koná formou zkoušky komisionální (článek 24). Právo účasti

Článek 22

Zápočet a kolokvium

1. Zápočet je způsob ukončení předmětu, jehož cílem je ověřit, zda student splnil požadavky, které pro jeho získání určuje program předmětu stanovený garantem předmětu.

na první či druhé opravné zkoušce lze uplatňovat pouze v rámci termínů vypsanych v souladu s článkem 20 odst. 6 a 7, popř. s vnitřní normou fakulty vydanou podle článku 20 odst. 9.

3. Výsledek zkoušky zkoušející klasifikuje těmito klasifikačními stupni:

Klasifikační stupeň	Deskriptor	Charakteristika	Bližší specifikace výkonu/ECTS	Hodnota pro výpočet studijního průměru
A	vynikající	vysoce nadstandardní, významná	vynikající výkon pouze s drobnými chybami	1
B	výborné	nadstandardní, zásluha	nadprůměrný výkon, ale s určitými chybami	1,5
C	velmi dobré	standardní, úspěšné absolvování	celkově dobrý výkon s častými chybami	2
D	dobré	uspokojivé, úspěšné absolvování	příjemný výkon, ale se značnými nedostatky	2,5
E	dostačující	absolvování s výhradami	výkon splňuje minimální požadavky	3
F	nevyhovující	zcela nevyhovující, neúspěšné ukončení	je zapotřebí značné množství další práce	4

4. Výsledek zkoušky se do elektronického systému evidence studia zapisuje písmenným označením příslušného stupně, a to včetně data konání zkoušky.
5. Pokud byl předmět ukončován písemnou formou, má student v případě, kdy nesouhlasí s hodnocením zkoušky, právo do 7 dnů od oznámení výsledku zkoušky požádat vedoucího pracoviště garantujícího předmět o přezkoumání svého případu. Je-li vedoucí pracoviště garantujícího předmět zároveň zkoušejícím, přezkoumává případ daného studenta děkan fakulty. Vedoucí pracoviště garantujícího předmět, popř. děkan fakulty, rozhodne o žádosti studenta do 15 dnů a o výsledku studenta prokazatelným způsobem uvedomí.

Článek 24 Komisionální zkouška

- Jestliže tak stanoví akreditace příslušného studijního programu, rozhodnutí rady pro vnitřní hodnocení nebo tento řád, koná se zkouška formou zkoušky komisionální.
- Komisionální zkouška se koná před zkušební komisí, která musí být nejméně tříčlenná; při zkoušce konané písemnou formou zkušební komise hodnotí písemnou práci studenta. Členy zkušební komise a jejího předsedu jmenuje vedoucí pracoviště garantujícího předmět, pokud vnitřní norma fakulty nestanoví jinak; vedoucí pracoviště garantujícího předmět může jako člena zkušební komise či jako jejího předsedu jmenovat i sám sebe.
- Konání zkoušky formou zkoušky komisionální může kromě případů vyplývajících z odstavce 1 nařídít ze závažných důvodů i děkan, a to na žádost studenta, zkoušejícího nebo vedoucího pracoviště garantujícího předmět. Zkušební komisi v takovém případě jmenuje děkan.
- Komisionální zkouška se klasifikuje podle článku 23 odst. 3. O výsledku komisionální zkoušky rozhodují členové zkušební komise v hlasování. Pokud při hlasování není dosaženo většiny ohledně klasifikačního stupně, rozhoduje hlas předsedy zkušební komise.
- O průběhu komisionální zkoušky pořídí zkušební komise protokol, který podepisují všichni její přítomní členové a který je součástí studijního spisu studenta.

Článek 24a Společná ustanovení pro zápočty, kolokvia a zkoušky

- Pokusí-li se student podvodem nebo za použití nedovolených prostředků ovlivnit výsledek zápočtu, kolokvia či zkoušky, nebude mu zápočet udělen či kolokvium uděleno, resp. zkouška bude hodnocena stupněm „F“. Studenta, který ruší řádný průběh zápočtu, kolokvia či zkoušky, může příslušný zkoušející nebo zkoušejícím pověřená dozorcující osoba vyloučit z další účasti na tomto zápočtu, kolokviu či této zkoušce. Rovněž v tomto případě nebude studentovi zápočet udělen či kolokvium uděleno, resp. zkouška bude hodnocena stupněm „F“.
- O tom, které prostředky budou v případě konkrétního zápočtu, kolokvia či konkrétní zkoušky posuzovány jako nepovolené, rozhoduje příslušný zkoušející nebo zkoušejícím pověřená dozorcující osoba, přičemž o tomto musí studenty vždy předem poučit.
- Používání specifických zařízení studenty se specifickými potřebami upravuje vnitřní norma UP.

Článek 25 Státní závěrečná zkouška

1. Studium ve studijním programu je řádně ukončeno podle § 45 odst. 3 a § 46 odst. 3 zákona státní závěrečnou zkouškou. V případě magisterského studijního programu, s výjimkou programu v oblasti všeobecného lékařství a zubního lékařství, je součástí státní závěrečné zkoušky obhajoba diplomové práce. V případě bakalářského studijního programu je zpravidla součástí státní závěrečné zkoušky obhajoba bakalářské práce.
2. Student může vykonat státní závěrečnou zkoušku včetně obhajoby diplomové či bakalářské práce až poté, co splnil všechny podmínky stanovené studijním programem a popřípadě též vnitřním předpisem fakulty.
3. Student musí státní závěrečnou zkoušku složit nejpozději do dvou kalendářních roků ode dne, kdy splnil podmínky pro její vykonání uvedené v odstavci 2, a to při současném dodržení maximální doby studia stanovené v článku 16 odst. 4; do této lhůty se nezapočítává doba, po kterou bylo studium přerušeno. Nesplnění této podmínky je důvodem pro ukončení studia.
4. Státní závěrečná zkouška se skládá před zkušební komisí, která musí být nejméně tříčlenná. Členy zkušební komise a jejího předsedu jmenuje děkan.
5. Státní závěrečná zkouška a její části se hodnotí klasifikačními stupni podle článku 23 odst. 3. Státní závěrečná zkouška je klasifikována buď jako celek jediným klasifikačním stupněm, anebo jsou klasifikovány její jednotlivé části, a to vždy v závislosti na akreditaci příslušného studijního programu nebo rozhodnutí rady pro vnitřní hodnocení.
6. Pokud je některá z částí státní závěrečné zkoušky klasifikována stupněm F, je celkový výsledek státní závěrečné zkoušky klasifikován „nevyhověl“.
7. Státní závěrečnou zkoušku či její část lze v případě neúspěchu opakovat nejvýše dvakrát, a to při splnění podmínek uvedených v odstavci 3. Tím není dotčeno ustanovení článku 26 odst. 8.
8. Vnitřní norma fakulty může stanovit bližší podrobnosti konání státní závěrečné zkoušky.
9. Celkový výsledek státní závěrečné zkoušky se klasifikuje v závislosti na průměru vypočítaném z klasifikace všech částí státní závěrečné zkoušky:
 - a) stupněm A – při průměru menším nebo rovném 1,25,
 - b) stupněm B – při průměru větším než 1,25 a menším nebo rovném 1,75,
 - c) stupněm C – při průměru větším než 1,75 a menším nebo rovném 2,25,
 - d) stupněm D – při průměru větším než 2,25 a menším nebo rovném 2,75,
 - e) stupněm E – při průměru větším než 2,75 a menším nebo rovném 3,00.

Článek 26 Závěrečné práce

1. Závěrečnou prací se rozumí práce bakalářská, diplomová a disertační.
2. Vnitřní norma fakulty určí maximální počet závěrečných prací studentů, které akademický pracovník může v jednom akademickém roce vést, a celkový maximální počet vedených závěrečných prací jedním akademickým pracovníkem. Zároveň stanoví náležitosti jednotlivých druhů závěrečných prací.
3. Student se při své závěrečné práci nesmí uchýlit k plagiátorství. Plagiátorstvím se přitom rozumí každý případ, kdy se autor závěrečné práce vědomě přímo nebo nepřímo uchýlí k publikované nebo nepublikované práci, části práce nebo projevené myšlence někoho jiného s cílem vyvolat dojem, že jde o autorovu vlastní práci nebo myšlenku.
4. K obhajobě není možné předložit nezměněnou závěrečnou práci studenta obhájenou dle zákona při jeho předchozím studiu. Jako změněná závěrečná práce obhájená dle zákona při předchozím studiu studenta může být předložena pouze práce dopracovaná, která může být obsahově shodná s původní prací v maximálním rozsahu 50 %. Student je v takovém případě povinen předložit příslušné fakultě i původní práci.
5. Student má v souladu s § 47b odst. 3 zákona povinnost poskytnout souhlas s nevýdělečným zveřejněním své závěrečné práce v elektronickém systému evidence studia, bez ohledu na výsledek obhajoby. Bližší podmínky pro zadávání závěrečných prací, jejich odevzdávání a zveřejňování stanoví vnitřní norma UP.
6. Na diplomovou práci a bakalářskou práci je třeba vypracovat dva posudky, přičemž jeden je vypracován vedoucím práce a jeden je vypracován oponentem práce. Vnitřní předpis fakulty může stanovit, že na bakalářskou práci stačí vypracovat pouze posudek oponenta bakalářské práce. Na disertační práci je třeba vypracovat nejméně dva oponentské posudky.
7. Student má právo být seznámen s posudky na svou závěrečnou práci nejméně jeden týden před konáním její obhajoby; vnitřní norma fakulty může stanovit tuto lhůtu i delší. Tuto lhůtu lze zkrátit jen se souhlasem studenta.
8. Jestliže žádný z vypracovaných posudků nedoporučí bakalářskou či diplomovou práci k obhajobě, bude práce hodnocena jako nevyhovující a bude studentovi vrácena k přepracování, stejně tak i v případě, bude-li hodnocena jako nevyhovující po provedení obhajoby. Po opětovném odevzdání práce má student právo na konání obhajoby i přes nedoporučující stanovisko vypracovaných posudků. Je-li však po provedení obhajoby opětovně odevzdaná práce hodnocena jako nevyhovující, práce nebyla obhájena, což je důvodem pro ukončení studia. Student má právo vzít svou závěrečnou práci po jejím odevzdání zpět, nejpozději však tři pracovní dny před termínem obhajoby. Tohoto práva

může student v průběhu stejného studia využít pouze jednou.

9. Vnitřní norma fakulty může stanovit další podrobnosti související s obhajobou závěrečných prací, včetně způsobu jmenování vedoucího práce a oponenta.

Článek 27

Uznávání zápočtů, kolokvií a zkoušek

1. Studentovi, který absolvoval studium ve studijním programu uskutečňovaném na UP nebo jiné vysoké škole v České republice či zahraničí nebo který již studoval v některém takovém studijním programu, může děkan na základě žádosti studenta uznat některé vykonané zkoušky, zápočty a kolokvia nebo část studia (dále jen „uznání studijních povinností“).
2. Děkan fakulty může na žádost studenta uznat také:
 - a) zkoušky, popř. jiné studijní povinnosti či předměty nebo jiné ucelené části studia absolvované v rámci studia v akreditovaném vzdělávacím programu na vyšší odborné škole,
 - b) zápočty, kolokvia a zkoušky vykonané v rámci programu celoživotního vzdělávání, který tato fakulta uskutečňuje podle § 60 zákona. Kredity za takto uznané studijní povinnosti nesmí převyšovat 60 % kreditů potřebných k ukončení studijního programu, pro který jsou studijní povinnosti uznávány.
3. Pokud student absolvoval část svého studia na zahraniční vysoké škole v rámci některého z výměnných programů, může mu děkan uznat splnění těch předmětů absolvovaných na zahraniční vysoké škole, které neodpovídají žádnému z předmětů ze studijního programu, do něhož je student zapsán, jako specifické jednorázové předměty v rámci kategorie volitelných předmětů [článek 7 odst. 2 písm. c)]. Přitom děkan může takovému jednorázovému předmětu přiznat jinou kreditovou hodnotu, než jakou byl ohodnocen předmět absolvovaný na zahraniční vysoké škole.
4. Student je povinen úspěšné absolvování předmětů nebo částí studia doložit. K posouzení žádosti studenta o uznání studijních povinností si děkan může vyžádat vyjádření příslušných garantů předmětů.
5. Děkan nemůže uznat ty zápočty, kolokvia a zkoušky, které student vykonal v době delší než tři roky před podáním žádosti o uznání. Vnitřní předpis fakulty může tuto dobu stanovit i v kratším rozsahu.
6. Při uznávání zkoušek, které student vykonal v rámci trojstupňové klasifikační stupnice, platí, že zkoušky hodnocené stupněm „výborně“ se klasifikují stupněm „A“, zkoušky hodnocené stupněm „velmi dobře“ se klasifikují stupněm „C“ a zkoušky hodnocené stupněm „dobře“ se klasifikují stupněm „E“.
7. Vnitřní předpis fakulty může stanovit další podmínky pro uznávání studijních povinností.

Článek 28

Ukončení studia z důvodu nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu

1. Děkan rozhodne o ukončení studia z důvodu nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona, jestliže student:
 - a) nesplnil povinnosti spočívající v získání stanoveného počtu kreditů za akademický rok, popř. blok či etapu studia,
 - b) nesplnil studijní povinnosti vyplývající z opakovaně zapsaného předmětu,
 - c) se nezapsal do studia po přerušení studia,
 - d) nesložil státní závěrečnou zkoušku za podmínek stanovených v článku 25 nebo neobhájil závěrečnou práci (článek 26 odst. 8),
 - e) neukončil studium během maximální doby studia (článek 16 odst. 4).
2. Dnem ukončení studia z důvodu nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu je den, kdy rozhodnutí podle odstavce 1 nabude právní moc.

Článek 29

Hodnocení studia

1. Kvalita studijních výsledků studenta a absolvování daného předmětu je hodnocena způsoby stanovenými řádem. V kreditovém prostředí pro absolvování předmětu, u něž je stanovena jako forma kontroly výsledku studia zkouška, postačuje ke splnění zkoušky a zisku kreditů hodnocení stupněm „E“.
2. Jako komplexní kritérium hodnocení kvality studentových studijních výsledků slouží vážený studijní průměr (dále jen „VSP“), který se zpracovává pro každého studenta za každý semestr příslušného akademického roku, za každý akademický rok, za více akademických let a za celkové studium před vykonáním státní závěrečné zkoušky. Váhou hodnocení jednotlivého předmětu, který si student zapsal a který je ukončen zkouškou, je jeho kreditové hodnocení. Za předměty ukončené zkouškou, které si student zapsal a neabsolvoval, je do VSP započítáváno hodnocení stupněm „F“.
3. VSP v elektronickém systému evidence studia se vypočítává ze všech předmětů hodnocených příslušným klasifikačním stupněm. V případě, že klasifikační stupeň není vyplněn, započítává se s hodnotou 4. Na začátku roku je tedy průměr za rok a semestry roven 4 a postupně se zlepšuje, jak studenti plní studijní povinnosti.
4. VSP se užívá zejména:
 - a) pro přiznání prospěchového stipendia,
 - b) jako jedno z kritérií při posuzování žádosti o poskytnutí ubytování studentům na vysokoškolské koleji,

- c) k dalším účelům podle podmínek studia na příslušné fakultě UP,
 - d) pro stanovení celkového prospěchu studenta,
 - e) jako ukazatel vynikajících studijních výsledků dle čl. 22 odst. 7 písm. a) Statutu UP.
5. Celkové hodnocení studia vyjadřuje stupeň studentovy úspěšnosti v průběhu celého studia ve studijním programu. Celkové hodnocení se uzavírá vykonáním státní závěrečné zkoušky a klasifikuje se stupnicí:
 - a) „absolvoval s vyznamenáním“,
 - b) „absolvoval“.
 6. Student absolvoval studium s vyznamenáním, jestliže jeho vážený studijní průměr vypočítaný podle odstavce 3 za celou dobu studia byl do 1,5 včetně, státní závěrečnou zkoušku vykonal s celkovým prospěchem „A“ a žádnou část státní závěrečné zkoušky neopakoval.
 7. Celkové hodnocení studia se uvádí ve vysokoškolském diplomu.

Část III

Specifika studia v doktorském studijním programu

Článek 30

Doktorský studijní program

1. Pokud řád v části III nestanoví jinak, použijí se na studium v doktorském studijním programu ustanovení jeho části II.
2. Studium v doktorském studijním programu (dále jen „doktorské studium“) sleduje a hodnotí oborová rada doktorského studia (dále jen „oborová rada“) ustanovená podle § 47 odst. 6 zákona.
3. Doktorské studium probíhá podle individuálního studijního plánu pod vedením školitele. Školitele na návrh oborové rady jmenuje a odvolává děkan.
4. Plnění individuálního studijního plánu podléhá pravidelnému, nejdéle však ročnímu hodnocení.

Článek 31

Formy doktorského studia

1. Doktorské studium se uskutečňuje v těchto formách:
 - a) prezenční,
 - b) distanční,
 - c) kombinace prezenční a distanční formy.
2. Prezenční forma doktorského studia je uskutečňována obvykle na pracovišti školitele nebo jiném určeném pracovišti (dále jen „školicí pracoviště“).
3. Distanční forma doktorského studia je uskutečňována převážně mimo školicí pracoviště a především na základě samostatné přípravy studenta.
4. Kombinace prezenční a distanční formy doktorského studia znamená, že časově vymezená část doktorského studia probíhá formou prezenční a jiná časově vymeze-

- ná část doktorského studia probíhá formou distanční. Obě formy doktorského studia se vzájemně nepřekrývají a práva a povinnosti studenta doktorského studia jsou odvozeny od příslušné formy doktorského studia.
5. O změně formy studia může po vyjádření školitele rozhodnout děkan na základě písemné žádosti studenta doktorského studia.

Článek 32

Doba doktorského studia

1. Standardní doba studia v doktorském studijním programu je stanovena jeho akreditací.
2. Na žádost studenta může děkan se souhlasem školitele a předsedy oborové rady po uplynutí standardní doby doktorského studia prodloužit doktorské studium.
3. Maximální doba doktorského studia je standardní doba studia podle odstavce 1 zvětšená o tři roky.
4. Do doby podle odstavce 1 a odstavce 3 se nezapočítává doba, po kterou bylo studium přerušeno.

Článek 33

Oborová rada

1. Členy oborové rady jmenuje a odvolává děkan po schválení vědeckou radou fakulty. Návrhy změn ve složení oborové rady předkládá děkanovi její předseda po schválení v oborové radě.
2. Oborová rada je složena nejméně z pěti členů. Předsedou oborové rady je garant doktorského studia.
3. Doba ustavení oborové rady je shodná s dobou platnosti akreditace programu. Členové oborové rady mohou vykonávat tuto funkci opakovaně.
4. Oborová rada zejména:
 - a) projednává návrhy témat disertačních prací a jejich změny,
 - b) navrhuje složení komisí pro přijímací řízení,
 - c) navrhuje školitele,
 - d) projednává rozsah požadavků nutných ke státní doktorské zkoušce,
 - e) navrhuje děkanovi předsedu, místopředsedu a členy zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku,
 - f) navrhuje děkanovi předsedu, místopředsedu a členy komise pro obhajobu disertační práce,
 - g) navrhuje oponenty disertační práce.
5. Zasedání oborové rady svolává její předseda, popř. děkan, podle potřeby, nejméně však jedenkrát ročně.
6. Oborová rada je schopna se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina jejích členů. Ve věci návrhů změn složení oborové rady a návrhů na zřízení oborových komisí podle článku 35 odst. 1 je ke schválení potřeba nadpoloviční většina hlasů všech členů oborové rady. V ostatních záležitostech se oborová rada usnává nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů. Další pravidla týkající se jednání a rozhodování oborové rady může stanovit její jednací řád, který schvaluje děkan na návrh oborové rady.

Článek 34 **Předseda oborové rady**

1. Předseda oborové rady zastupuje oborovou radu mezi jejími zasedáními v rozsahu určeném vnitřní normou fakulty.
2. Pokud vnitřní norma fakulty nestanoví jinak, předseda oborové rady dále zejména:
 - a) koordinuje program přednáškových kurzů, seminářů a další studijní záležitosti,
 - b) schvaluje individuální studijní plány studentů doktorského studia,
 - c) navrhuje děkanovi termíny konání státních doktorských zkoušek a obhajob disertačních prací,
 - d) navrhuje děkanovi ukončení doktorského studia v případě nesplnění studijních povinností.

Článek 35 **Oborové komise**

1. Děkan může na návrh oborové rady zřídit oborové komise. Oborová komise je složena nejméně z pěti členů. Členem oborové komise může být i člen oborové rady.
2. Oborová komise vykonává kompetence oborové rady podle článku 33 odst. 4 v rozsahu, ve kterém je na ni děkan přenesl. Děkan na oborovou komisi nemůže přenést jiné kompetence, než které zahrnuje návrh oborové rady podle odstavce 1.
3. Na jednání a rozhodování oborové komise se přiměřeně použije článek 33 odst. 5 a 6.

Článek 36 **Školitel studenta doktorského studia**

1. Školitelem studenta doktorského studia (dále jen „školitel“) může být pouze profesor nebo docent, popřípadě významný odborník, který je držitelem vědecké hodnosti.
2. Školitel je jmenován děkanem na návrh oborové rady.
3. Školitel navrhuje téma disertační práce a sestavuje se studentem doktorského studia individuální studijní plán. Školitel vede studenta doktorského studia v průběhu jeho studia odborně i organizačně, provádí kontrolu plnění studentových studijních povinností a předkládá oborové radě každoroční hodnocení doktorského studia studenta. Školitel dále vede studenta doktorského studia při zpracovávání disertační práce. Školitel má právo účastnit se zkoušek studenta v rámci jeho doktorského studia.
4. V případě prokázání neplnění povinností školitele uvedených v odstavci 3, nebo nemůže-li školitel svoji činnost vykonávat, může děkan na návrh oborové rady školitele odvolat a jmenovat nového.

Článek 37 **Student doktorského studia**

1. Přijatý uchazeč o doktorské studium se stává dnem zápisu do doktorského studia studentem UP a členem akademické obce UP a fakulty, na níž je do doktorského studia zapsán.
2. Student doktorského studia přestává být studentem UP a členem akademické obce UP a fakulty, na které je zapsán do doktorského studia:
 - a) dnem složení státní doktorské zkoušky nebo dnem obhájení disertační práce podle § 47 odst. 4 a § 55 odst. 1 zákona (podle toho, který termín je pozdější),
 - b) ukončením doktorského studia podle § 56 zákona.
3. Za ukončení doktorského studia podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona se považuje:
 - a) ukončení doktorského studia rozhodnutím děkana, neplní-li student doktorského studia požadavky na něj kladené a vyplývající z doktorského studia,
 - b) ukončení doktorského studia rozhodnutím děkana po uplynutí standardní doby studia, případně prodloužené podle článku 32 odst. 2, nebo po uplynutí maximální doby doktorského studia,
 - c) ukončení doktorského studia rozhodnutím děkana z důvodu opakovaného nedoporučení disertační práce k obhajobě ze strany všech oponentů nebo opakované neúspěšné obhajoby disertační práce nebo státní doktorské zkoušky.
4. Na rozhodování podle odstavce 2 písm. b) a odstavce 3 se vztahuje § 68 zákona.
5. Osoba, na kterou se vztahují skutečnosti uvedené v odstavcích 2 a 3, je povinna se nejpozději do 30 dnů od ukončení doktorského studia dostavit na příslušné oddělení fakulty k uzavření svého studia v elektronickém systému evidence studia, pokud ze závažných důvodů nepožádá příslušné oddělení fakulty o prodloužení tohoto termínu.
6. Při ukončení doktorského studia podle § 56 zákona je příslušné oddělení fakulty povinno vystavit bývalému studentovi doktorského studia na jeho žádost doklad o zkouškách, které v doktorském studiu vykonal.

Článek 38 **Individuální studijní plán doktorského studia a kontrola výsledků doktorského studia**

1. Individuální studijní plán doktorského studia je zaměřen na vědeckou práci, řešení problému výzkumu nebo konkrétní cíl tvůrčí nebo umělecké činnosti.
2. Individuální studijní plán doktorského studia navrhuje a popřípadě každý rok upřesňuje školitel spolu se svým studentem doktorského studia. Individuální studijní plán doktorského studia a jeho případné úpravy schvaluje předseda oborové rady nebo jiná osoba, o níž to stanoví vnitřní norma fakulty podle článku 34 odst. 2.

3. Individuální studijní plán doktorského studia stanoví:
 - a) časovou a obsahovou posloupnost studijních aktivit, formu studia těchto studijních aktivit a způsob ověřování studijních výsledků studenta doktorského studia (zejména ústní zkouška, písemná zpráva, účast na konferenci) v souladu se studijním programem,
 - b) rámcově vymezené téma vědeckého bádání nebo tvůrčí činnosti studenta doktorského studia v oblasti výzkumu, vývoje nebo teoretické a tvůrčí činnosti v oblasti umění; rámcové vymezení tématu tvoří základ disertační práce,
 - c) případné studium a praxe na jiných pracovištích, včetně zahraničních.
4. Výsledky jednotlivých zápočtů, kolokvií a zkoušek se klasifikují „prospěl(a)“ nebo „neprospěl(a)“ a zaznamenávají se odpovídajícím způsobem do elektronického systému evidence studia. Do studijního spisu studenta se dále založí školitelem potvrzený záznam o splnění dalších předepsaných povinností, jakož i každoroční hodnocení studenta školitelem.
5. Součástí doktorského studia je prokázání způsobilosti komunikovat v cizím jazyce typickém pro daný studijní program.
6. Pracovní režim studenta doktorského studia podléhá jeho dohodě se školitelem.

Článek 39

Přerušování doktorského studia

1. Děkan může po vyjádření školitele studentovi doktorského studia na jeho písemnou žádost studium přerušit, a to z vážných zdravotních nebo jiných důležitých důvodů.
2. Celková doba přerušování doktorského studia nesmí překročit dobu tří let.

Článek 40

Zanechání studia

1. Student doktorského studia, který se rozhodne zanechat doktorského studia, je povinen neprodleně oznámit tuto skutečnost písemně děkanovi. Student doktorského studia může učinit toto oznámení kdykoliv v průběhu svého studia.
2. Student doktorského studia, který se rozhodne studia zanechat, přestává být studentem dnem, kdy bylo jeho písemné prohlášení o zanechání studia doručeno děkanovi.

Článek 41

Přihláška ke státní doktorské zkoušce

1. Přihlášku ke státní doktorské zkoušce opatřenou vyjádřením školitele podává student doktorského studia po splnění všech studijních povinností svého individuálního studijního plánu děkanovi prostřednictvím příslušného oddělení fakulty.
2. Pokud vnitřní norma fakulty nestanoví jinak, na základě návrhu předsedy oborové rady rozhodne děkan o konání státní doktorské zkoušky. Rozhodnutí děkana se v tomto případě oznámí do 30 dnů ode dne podání přihlášky ke státní doktorské zkoušce předsedovi oborové rady, školiteli a studentovi doktorského studia.

Článek 42

Zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku

1. Zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku se skládá z předsedy, místopředsedy a minimálně tří dalších členů. Nejméně jeden člen zkušební komise musí být osoba, která není akademickým pracovníkem UP v pracovním poměru.
2. Právo zkoušet studenty doktorského studia při státní doktorské zkoušce mají pouze profesori, docenti, významní odborníci schválení pro tento účel vědeckou radou fakulty a odborníci jmenovaní ministerstvem.
3. Předsedu, místopředsedu a další členy zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku jmenuje na návrh oborové rady děkan. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy může jmenovat další členy zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku z významných odborníků v daném oboru.
4. Školitel není členem zkušební komise, má však právo se státní doktorské zkoušky zúčastnit.

Článek 43

Státní doktorská zkouška

1. Státní doktorskou zkouškou prokazuje student doktorského studia své odborné a teoretické znalosti v daném studijním programu, včetně znalostí základních metod vědecké práce, způsobilost osvojovat si nové poznatky vědy, hodnotit je a tvůrčím způsobem využívat. Požadavky na znalosti vycházejí z individuálního studijního plánu studenta doktorského studia.
2. Státní doktorské zkoušce musí být po celou dobu jejího konání přítomna nadpoloviční většina členů zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku, mezi nimiž musí být předseda nebo místopředseda.

3. Státní doktorská zkouška je veřejná. Školitel má právo se vyjádřit na veřejné části státní doktorské zkoušky a před rozpravou zkušební komise o hodnocení i na neveřejném jednání; poté pokračuje neveřejné zasedání zkušební komise již bez účasti školitele.
4. Zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku rozhodne tajným hlasováním o klasifikaci vykonané státní doktorské zkoušky, přičemž klasifikační stupně jsou „prospěl(a)“ nebo „neprospěl(a)“. K dosažení klasifikace „prospěl(a)“ je zapotřebí kladného vyjádření většiny hlasů přítomných členů zkušební komise.
5. Byla-li státní doktorská zkouška neúspěšná, seznámí předseda zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku studenta doktorského studia s podmínkami, které tato komise stanovila pro její opakování. Státní doktorskou zkoušku lze opakovat nejvýše jednou. Mezním termínem opakování státní doktorské zkoušky je maximální doba studia stanovená v článku 32 odst. 3.

Článek 44 **Disertační práce**

1. Disertační práce je ucelené pojednání, které obsahuje uveřejněné výsledky vědecké a tvůrčí práce studenta doktorského studia nebo výsledky přijaté k uveřejnění. Disertační prací prokazuje student doktorského studia svoji schopnost pracovat samostatně tvůrčím způsobem vědecky nebo umělecky.
2. Disertační práce je psána v českém či slovenském jazyce, anebo jiném jazyce, pokud to předpokládá akreditace příslušného doktorského studia. Pokud by měla být disertační práce psána v jiném jazyce, je k tomu třeba předchozího souhlasu oborové rady.
3. Kromě náležitostí stanovených ve vnitřní normě fakulty (článek 26 odst. 2) disertační práce zpravidla obsahuje zejména následující části:
 - a) přehled aktuálního stavu problematiky, která je předmětem disertace, včetně odkazů na použité prameny,
 - b) cíle disertační práce,
 - c) formulování teoretických východisek práce,
 - d) popis vlastního řešení,
 - e) původní výsledky a jejich uplatnění zejména ve veřejně oponovaných publikacích a projektech,
 - f) zhodnocení výsledků pro vědní obor nebo praxi,
 - g) seznam použitých zdrojů,
 - h) zvláštní prohlášení uvedené v úvodu disertační práce o duševním vlastnictví, popřípadě autorských právech,
 - i) anotace, a to zpravidla v anglickém či jiném světovém jazyce.
4. Orientační rozsah disertační práce a další podmínky pro její vypracování určuje oborová rada.
5. Disertační práce, která vznikla jako součást nebo výsledek výzkumného projektu, na jehož řešení se student podílel a který byl řešen více řešiteli, musí obsahovat vyjádření nositele výzkumného projektu a řešitelů o studentově autorství disertační práce nebo o jeho spoluautorství této práce včetně vyjádření o velikosti studentova tvůrčího příspěvku. Lze-li studentův tvůrčí příspěvek rozeznat, například podle jednotlivých kapitol disertační práce, musí vyjádření obsahovat též vymezení tohoto příspěvku. Vyjádření musí dále obsahovat vymezení studentova podílu na činnosti při celkovém řešení výzkumného projektu.
6. K disertační práci musí být přiložen autoreferát, který slouží k informování ostatní vědecké veřejnosti o hlavních výsledcích disertační práce. V autoreferátu je stručně uveden obsah disertační práce, a to podle členění a v pořadí uvedeném v odstavci 3; autoreferát rovněž obsahuje seznam publikovaných prací studenta doktorského studia, včetně případných citací. Autoreferát je napsán ve stejném jazyce jako disertační práce a jeho přílohou je jednostránkový abstrakt v anglickém či jiném světovém jazyce. V případě, že disertační práce a autoreferát je napsán v jiném než českém nebo slovenském jazyce, je přiložen souhrn v českém nebo slovenském jazyce. Je-li disertační práce vydána jako neperiodická publikace, lze jí autoreferát nahradit.
7. Disertační práci posuzují nejméně dva oponenti jmenovaní předsedou oborové rady. Oponenti mají ve zkušební komisi pro obhajobu disertační práce hlasovací právo, jsou-li do ní jmenováni děkanem. Oponentem může být pouze profesor nebo docent, popřípadě významný odborník v příslušném oboru. Oponentem nemůže být školitel disertační práce. Jeden z oponentů musí být osoba, která není akademickým pracovníkem UP v pracovním poměru.
8. Oponent disertační práce je povinen na předloženou disertační práci samostatně vypracovat písemný posudek, a to nejpozději do 6 týdnů od doručení disertační práce a jmenovacího dekretu. Nemůže-li oponent písemný posudek na disertační práci vypracovat, je povinen tuto skutečnost oznámit do 15 dnů ode dne doručení jmenovacího dekretu.
9. Posudek oponenta disertační práce musí obsahovat zejména:
 - a) zhodnocení významu disertace pro příslušný obor,
 - b) vyjádření k postupu řešení problému, použitým metodám a splnění stanoveného cíle,
 - c) stanovisko k výsledkům disertační práce a k původnímu konkrétnímu přínosu předkladatele disertační práce,
 - d) případné další vyjádření, zejména vyjádření k uspořádanosti, přehlednosti, formální úpravě a jazykové úrovni disertační práce,
 - e) jednoznačné vyjádření, zda předloženou disertační práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě.

Článek 45 **Podmínky k vyhlášení obhajoby** **disertační práce**

1. Student doktorského studia podá na příslušné oddělení fakulty přihlášku k obhajobě své disertační práce. K přihlášce musí být přiloženo vyjádření školitele, zda disertační práce splňuje požadavky potřebné pro její obhájení. K přihlášce je rovněž nutno přiložit disertační práci a autoreferáty v počtech stanovených oborovou radou. Vnitřní norma fakulty může stanovit další povinné přílohy přihlášky.
2. Příslušné oddělení fakulty zkontroluje splnění formálních náležitostí přihlášky k obhajobě disertační práce, vykonání státní doktorské zkoušky (pokud již proběhla) a poté ji postoupí děkanovi, který jmenuje komisi pro obhajobu disertační práce postupem podle článku 46.
3. Disertační práce musí být vystavena nejméně 14 dnů před vykonáním její obhajoby na místě uvedeném v autoreferátu (obvykle na příslušném oddělení fakulty). Na stejném místě a ve stejné lhůtě jsou rovněž k nahlédnutí oponentské posudky k disertační práci.
4. Předseda komise pro obhajobu disertační práce navrhne děkanovi po obdržení všech oponentních posudků na předloženou disertační práci termín a místo konání obhajoby disertační práce.
5. Všichni členové komise pro obhajobu disertační práce, školitel a student doktorského studia jsou pozváni k obhajobě disertační práce nejpozději 20 dnů před konáním obhajoby. Ke všem pozváním musí být přiloženy oponentní posudky na disertační práci a autoreferát.
6. Místo a termín obhajoby disertační práce jsou podle pokynů předsedy oborové rady zveřejněny na úřední desce fakulty, včetně uvedení místa, kde je možné se seznámit s disertační prací a jejím autoreferátem.
7. Student doktorského studia může vzít disertační práci a žádost o její obhajobu zpět kdykoliv v průběhu přípravného řízení její obhajoby, nejpozději však pět pracovních dnů před termínem obhajoby. Tohoto práva však student v průběhu stejného doktorského studia může využít pouze jednou.

Článek 46 **Komise pro obhajobu disertační práce**

1. Komisi pro obhajobu disertační práce jmenuje děkan na návrh oborové rady. Školitel není členem komise pro obhajobu disertační práce, má však právo se obhajoby disertační práce zúčastnit. Školitel může být členem komise pro obhajobu disertační práce, vyžaduje-li to smlouva o spolupráci UP se zahraniční vysokou školou při uskutečňování doktorského studia pod dvojím vedením disertační práce.
2. Komise pro obhajobu disertační práce musí mít nejméně pět členů. Komisi tvoří předseda, místopředseda

a další významní akademičtí a vědečtí pracovníci fakulty, UP, jiných vysokých škol a vědeckých pracovišť, popřípadě i jiní významní odborníci z praxe. Nejméně dva členové komise pro obhajobu disertační práce musí být osobami, které nejsou akademickými pracovníky UP.

Článek 47 **Obhajoba disertační práce**

1. Průběh obhajoby disertační práce řídí předseda a v jeho nepřítomnosti místopředseda komise pro obhajobu disertační práce.
2. Podmínkou pro vykonání obhajoby disertační práce je účast předsedy nebo místopředsedy, alespoň jednoho oponenta a alespoň dvou třetin členů z celkového počtu všech členů komise pro obhajobu disertační práce po celou dobu konání obhajoby disertační práce.
3. Obhajoba disertační práce je veřejná, průběh vykonané obhajoby však komise hodnotí na neveřejném zasedání.
4. Při obhajobě disertační práce je student doktorského studia představen členům komise pro obhajobu disertační práce a požádán o přednesení stručného referátu o výsledcích disertační práce; následuje přečtení oponentských posudků na předloženou disertační práci, vyjádření školitele a rozprava. Student doktorského studia je povinen na oponentské posudky na místě reagovat, jakož i zodpovídat případné další dotazy členů komise pro obhajobu disertační práce.
5. Hodnocení obhajoby disertační práce se koná za přítomnosti členů komise pro obhajobu disertační práce. Školitel má právo se vyjádřit na veřejné části obhajoby disertační práce a před rozpravou o hodnocení obhajoby i na neveřejném zasedání; poté pokračuje neveřejné zasedání komise již bez účasti školitele. Kromě členů komise má právo být přítomen hodnocení i předseda oborové rady a děkan.
6. Zkušební komise pro obhajobu disertační práce rozhodne tajným hlasováním o klasifikaci vykonané obhajoby disertační práce, přičemž klasifikační stupně jsou „prospěl(a)“ nebo „neprospěl(a)“. K dosažení klasifikace „prospěl(a)“ je zapotřebí kladného vyjádření většiny hlasů přítomných členů zkušební komise.
7. Výsledek hodnocení obhajoby disertační práce oznámí předseda komise pro obhajobu disertační práce ihned studentovi doktorského studia. Student je povinen podepsat prohlášení, že ho předseda s výsledkem obhajoby seznámil.
8. Studentovi, který disertační práci neobhájil, sdělí předseda komise pro obhajobu disertační práce současně s hodnocením disertační práce i pokyny pro přepracování disertační práce.
9. O průběhu obhajoby disertační práce a o výsledku této obhajoby se vyhotoví zápis, který podepisuje předseda komise pro obhajobu disertační práce a přítomní čle-

nové. Originál zápisu je uložen na příslušném oddělení fakulty.

10. Student doktorského studia může opakovat obhajobu disertační práce po jejím přepracování nejvýše jednou, nejdříve však po uplynutí půl roku od její první obhajoby. Mezním termínem opakování obhajoby disertační práce je maximální doba studia stanovená v článku 32 odst. 3.

Článek 48

Řádné ukončení doktorského studia

1. Student doktorského studia, který vykonal státní doktorskou zkoušku a obhájil disertační práci, je absolventem doktorského studijního programu. Na žádost absolventa vyhotoví fakulta potvrzení o ukončení studia.
2. Absolventovi doktorského studijního programu vydá UP vysokoškolský diplom a dodatek k diplomu, kde je uvedeno jeho jméno a příjmení, název příslušné oblasti vzdělání, název doktorského studijního programu a přiznaný akademický titul. Vysokoškolský diplom se předává absolventům slavnostním způsobem při promoci. Vysokoškolský diplom podepisují děkan a rektor.
3. Dnem řádného ukončení doktorského studia je den, kdy byla studentem doktorského studia úspěšně vykonána státní doktorská zkouška nebo obhájena disertační práce, podle toho, který termín je pozdější.

Část IV

Rozhodování o právech a povinnostech studentů

Článek 49

Rozhodování o právech a povinnostech studentů se řídí příslušnými ustanoveními zákona a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Článek 50 zrušen

Článek 51 zrušen

Článek 52 zrušen

Článek 53

Výjimečné prominutí povinnosti studenta

1. Student může děkana písemně požádat, aby mu na základě důvodů hodných zvláštního zřetele (tj. zejména ze závažných zdravotních, sociálních či rodinných důvodů) prominul nesplnění některé povinnosti vyplývající ze studijního programu nebo tohoto řádu.
2. Bylo-li již zahájeno řízení o ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu nebo tohoto řádu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona, lze žádost podle odstavce 1 podat pouze ve lhůtě pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 zákona. K žádosti podané po této lhůtě, avšak ještě před vydáním rozhodnutí děkana, lze přihlédnout pouze tehdy, když student tuto lhůtu zmeškal ze závažných důvodů.
3. Žádosti podle odstavce 1 může svým rozhodnutím vyhovět pouze děkan se souhlasem rektora; proti rozhodnutí o takové žádosti nelze podat odvolání.
4. Vede-li se řízení o ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu nebo tohoto řádu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona a student včas podle odstavce 2 požádá o výjimečné prominutí povinnosti, na základě které se toto řízení vede, může děkan zamítnout tuto žádost přímo v rámci rozhodnutí o ukončení studia; v odůvodnění tohoto rozhodnutí pak uvede i důvody, kvůli kterým žádosti o výjimečné prominutí povinnosti nevyhověl. Pokud však v takovém případě žádosti se souhlasem rektora vyhoví, rozhodne zároveň o zastavení řízení o ukončení studia.

Část V

Disciplinární přestupky

Článek 54

1. Student je podle § 64 zákona odpovědný za disciplinární přestupek, pokud zaviněně poruší povinnosti stanovené právními předpisy nebo vnitřními předpisy UP a jejich součástí.
2. Za porušení povinností podle odstavce 1 se považuje zejména:
 - a) plagiátorství při zpracování závěrečné či jiné písemné práce (článek 26 odst. 3),
 - b) podvodné jednání související s plněním studijních povinností a vykazováním jejich splnění,
 - c) podvodné jednání související s jinými součástmi studia na UP než s plněním studijních povinností, prováděné s cílem získat neoprávněný prospěch či výhodu, anebo s cílem způsobit jinému škodu či jinou újmu,
 - d) fyzické napadení zaměstnance UP,

- e) hrubě urážlivé jednání vůči zaměstnanci UP, včetně křivého obvinění akademického pracovníka z protiprávního jednání či takového jednání, které je v zásadním rozporu s etickými pravidly chování akademických pracovníků,
 - f) spáchání přestupku či trestného činu, kterým bude poškozena UP,
 - g) spáchání výtržnosti či hrubé neslušnosti v prostorách UP,
 - h) prodlení se zaplacením poplatku spojeným se studiem vyměřeným podle § 58 zákona.
3. Odpovědnost studenta za disciplinární přestupek podle odstavce 2 písm. h) zaniká, jestliže student dodatečně zcela uhradí dlužný poplatek dříve, než děkan vydá o přestupku rozhodnutí.

Část VI

Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 55

1. Řízení o právech a povinnostech studentů, která nebyla pravomocně skončena před účinností tohoto řádu, se dokončí podle dosavadního předpisu (Studijní a zkušební řád UP ze dne 14. dubna 2005).
2. Klasifikace zkoušek a státních závěrečných zkoušek prováděná do 9. září 2011 se řídí dosavadním předpisem (Studijní a zkušební řád UP ze dne 14. dubna 2005).
3. Zkoušky a státní závěrečné zkoušky klasifikované před 9. zářím 2011 se v dodatku k diplomu i v elektronickém systému evidence studia i nadále vykazují podle klasifikační stupnice vyplývající z čl. 13 odst. 5, resp. čl. 15 odst. 4 Studijního a zkušebního řádu UP ze dne 14. dubna 2005 registrovaného Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy pod čj. 14188/2005-30.

Článek 56

Zrušuje se Studijní a zkušební řád ze dne 14. dubna 2005 registrovaný Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy pod čj. 14 188/2005-30.

Část VII

Platnost a účinnost

Článek 57

1. Tento řád byl schválen podle § 9 odst. 1 písm. b) zákona Akademickým senátem UP 29. června 2011.
2. Tento řád nabývá platnosti podle § 36 odst. 4 zákona dnem registrace ministerstvem.
3. Tento řád nabývá účinnosti dnem 1. září 2011.

Změny Studijního a zkušebního řádu Univerzity Palackého v Olomouci byly schváleny podle § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, Akademickým senátem Univerzity Palackého v Olomouci dne 22. května 2013, dne 25. října 2016, dne 25. října 2017, dne 23. října 2018 a dne 30. dubna 2019.

Změny Studijního a zkušebního řádu Univerzity Palackého v Olomouci nabývají platnosti podle § 36 odst. 4 zákona o vysokých školách dnem registrace Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.

Změny Studijního a zkušebního řádu Univerzity Palackého v Olomouci č. 1 nabývají účinnosti dnem platnosti, změny č. 2 nabývají účinnosti dnem 1. září 2017, změny č. 3 nabývají účinnosti sedmým dnem po registraci Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, změny č. 4 nabývají účinnosti dnem 1. září 2019, změny č. 5 nabývají účinnosti dnem 1. září 2019.

prof. Mgr. Jaroslav Miller, M.A., Ph.D., v. r.
rektor UP

doc. Mgr. Jiří Langer, Ph.D., v. r.
předseda AS UP